

mener derfor, at den ikke bør passere. Den sidste Post findes paa § 26, Krigsministeriet vedkommende. Det er en Post, som fra tidligere Statsregnsfaber vil være ærede Medlemmer bekendt, i alt Fald har der været analoge Poster, som der har været stemt over i Landsthinget ved tidligere Veiligheder. Jeg skal derfor ikke gaa videre ind paa den, men kun anbefale Thinget i det Hele at vedtage Mindretallets Indstillinger.

Ordføreren (Rump): Jeg vil blot tillade mig nogle enkelte Bemærkninger med Hensyn til en enkelt Indstilling, nemlig den, som er opført under Nr. 3, nemlig Udgiften i Anledning af Repræsentationen ved Keiserkroningen i Moskø. Det ærede Mindretal har gjentaget den af de to Statsrevisorer fremsatte Udtalelse, at denne Conto er bestemt for Udenrigsministeries Embedsmænd, men det er efter min Mening et aldeles løst Postulat, som ikke lader sig begrunde. Meningen kan dog fornuftigvis ikke være den, at Udenrigsministeriet ikke skulde kunne benytte en eller anden Underbørsaat, en tidligere Statsmand, en forhenværende Minister eller Andre til en saadan Sendelse uden Rigsdagens Samtykke, naar han ikke var en af Udenrigsministeriets Embedsmænd. Det antager jeg dog ikke, man mener. Det, som Anten her er støttet paa, er ikke det, at Repræsentanten ikke var en Embedsmænd under Ministeriet, men at det var et af Høstehusets Medlemmer. Jøvrigt skal jeg ikke gaa videre ind paa Sagen. For mig staar det aldeles utvivlsomt, at der ikke er nogen Begrøndsning for Udenrigsministeriet i saa Hensende, men i ethvert Tilfælde er jo Spørgsmaalet en Gang tidligere drøftet i Landsthinget, idet det samme Spørgsmaal har ligget for tidligere; jeg husker ikke, ved hvilket Statsregnsfab det var, om det var det for 1881—82, eller det var det for 1882—83. Den Gang blev Spørgsmaalet drøftet, og da vedtog Landsthinget med Hensyn til et fuldstændig ensartet Spørgsmaal Udvalgets Flertals Indstilling ganske i Overensstemmelse med, hvad der her foreligger. Der er altsaa ikke nogen Grund for Landsthinget til at fravige den Bøslutning, det tidligere har taget. Den eneste Grund skulde da være, hvis der, som Mindretallet udtalte ogsaa i Overensstemmelse med de to Statsrevisoreres Bemærkninger, her skulde foreligge en skjult Overskridelse. Flertallet har naturligvis været opmærksom paa denne Bemærkning af Statsrevisorerne, men vi have troet, at det var fuldstændig overflødigt at gjøre nogen Bemærkning derom. Faktum er, at

der ikke foreligger nogen Overskridelse, og altsaa kan der ikke være Spørgsmaal om at tage nogen Bøslutning. Men nu synes man at ville gjøre gjældende, at man paa en kunstig Maade har forhindret, at en Overskridelse kom til at foreligge, men der er ikke Noget som helst, der tyder derpaa. Det, at Kroningen skulde finde Sted i Mai 1883, udelukker ikke, at Udgifterne til Forberedelse af Repræsentantens Reise kunde falde i det foregaaende Finantsaar. Naar Udgiften er ført til Udgift for det foregaaende Finantsaar, er den naturligvis ogsaa faldet i dette Finantsaar. Der er som sagt ikke nogen som helst Grund til at have en Forestilling om, at Ministeriet for at undgaa Overskridelse paa denne Post skulde altsaa formodentlig i Slutningen af Finantsaaret have foretaget en eller anden Manipulation.

Marineministeren (Kaban): Jeg vil blot tillade mig en ganske kort Forklaring med Hensyn til en Overskridelse, der er af særlig Størrelse, det er nemlig en Overskridelse for „Lørdensfjold“ af over 300,000 Kr. Denne Overskridelse er af alle Parter indstillet til at kunne passere, og jeg skal derimod ikke indvende det Alleringeste. Jeg finder det fuldstændig i sin Orden, at der gives en saadan Anmærkning, men jeg mener dog ganske kort at burde forklare Grunden til en saa stor Overskridelse. Jeg maa da for det Første bemærke, at Overskridelsen har fundet Sted paa en meget stor Sum, nemlig 2½ Million Kr., saaledes at Overskridelsen relativt ikke er saa meget stor, som det strax kunde synes. Men dernæst vil jeg sige, at der har været en temmelig almindelig Grund til Overskridelsen, ikke alene paa dette Skib, men desværre ogsaa paa de andre Skibe, som ere paabegyndte omtrent paa samme Tidspunkt, hvilket er forarsaget derved, at vi ere gaaede over fra at bygge Skibe af Jærn til at bygge Skibe af Staal og lægge Bøgten saa meget som muligt paa Formindskelse af Skibenes Dyngde; derved opnaas naturligvis, at de kunne føre mere Artilleri o. s. v., o. s. v. Det, at man ikke tidligere havde nogen Erfaring i saa Henseende, har gjort, at de Børegninger, der ere blevne anstillede over Bøslutningerne, ikke ganske slog til, saaledes at der for „Lørdensfjold“, ligesom det samme ogsaa vil vise sig at være Tilfældet med Fregatten „Fyen“, er en ikke ringe Overskridelse. Jeg er imidlertid fuldstændig overbevist om, at selve Bygningens Udførelse er fuldstændig forsvarelig. Endnu skal jeg blot tilføje, at disse Overskridelser i og for sig ikke har gjort Statskassen en eneste Dre fattigere, idet det nemlig, naar et Skib